

Preek 03-09-2023; intrede ds. Arlette Brabander-Schuytvlot

Gemeente van de Heer Jezus Christus, broeders en zusters,

Al 't goede komt in tweeën! Zelf deel van een tweeling, is het een soort 2e natuur om samen hoogtepunten te vieren: verjaardag, zwemdiploma, eindexamen en nu ook samen deze verbintendienst met mijn collega. Ds. Robert en ik, niet in de echt verbonden, zoals goed gebruik is onder collega's in Voorburg, maar wel écht met elkaar verbonden.

Twee nieuwe predikanten in De Open Hof, de stadskerk in Voorburg met tuin. De een voor de 'jonge loten', de ander voor de 'witte bloesem'. Robert zal het accent leggen op de jeugd en activiteiten en ik op het ouderenpastoraat. Zo ook onze lezingen uit Genesis en Openbaring. De verhalen over het begin en het einde. Samen op weg naar een nieuw begin.

Waar ik aan de ene kant de jeugd aantrekkelijk vind door haar dynamiek en groei, vind ik aan de andere kant oudere mensen weer fascinerend door hun levenservaring. Ik las ooit de uitspraak van de filosoof Kierkegaard:

'Het leven kan alleen maar achterwaarts worden begrepen, terwijl we het voorwaarts moeten leven'.

Deze uitspraak raakte me. Het leven als een paradox. Zonder de jeugd verliezen de ouderen het uitzicht en zonder de ouderen verliest de jeugd het inzicht. Geen uitzicht zonder inzicht, geen inzicht zonder uitzicht. We hollen vaak maar door, heel ons leven lang. Vol met zorgen over 't eten, de kleding en 't dak boven ons hoofd. We moeten wel, anders overleven we niet. Maar als we niet af en toe stilstaan en terugkijken op ons leven, begrijpen we er niets meer van. Verliezen we alle zicht op zin en betekenis in ons leven. Dan kun je op een gegeven moment op een punt belanden dat je je afvraagt of het leven wel zin heeft. Dan zijn we 'de tuin kwijt', zoals collega Van Nieuwpoort dat noemt. De tuin van het begin, het hof van Eden, daar waar het leven goed was en God bij de mens.

Dan kan het fijn zijn dat er iemand naast je komt zitten. Iemand die bij het einde begint. Die samen met je de hele weg terugloopt, om te zoeken wat onderweg is verloren. Die met je praat over alle hoogte- en dieptepunten van je leven, over de momenten die zin en betekenis gaven. Over de momenten dat God bij je was en al die keren dat hij zich niet liet vinden.

Juist als je wat ouder bent, kan de zin van het leven steeds meer verborgen raken. Er gebeuren zoveel dingen in ons leven en in de wereld waar we geen raad mee weten. Vragen waar geen antwoorden op komen. Dan wordt het erg stil, als God zwijgt.

Vroeger had je de profeten die in nauw contact stonden met God. Profeten waren zieners, zij zagen de bedoeling die God in de schepping had gelegd. Ze hadden helder zicht op het plan van God voor de mensen. Als zij hun ogen dichtdeden, konden ze de wereld zien zoals God die bedoeld had en als ze dan hun ogen weer opendeden, deed de werkelijkheid pijn aan hun ogen. Dan schreeuwden ze het uit. Zoveel onrecht dat ze niet konden verdragen. Ze fulmineerden tegen iedereen die ze tegenkwamen: hun boodschap van vrede en gerechtigheid.

In de Openbaring van Johannes zijn de laatste visioenen opgeschreven. Na hem is de deur van de hemel dichtgegaan.

Visioenen en profetieën hebben iets mysterieus, iets ongrijpbaars. Het is een vorm van directe communicatie met God en heeft mensen altijd, door de eeuwen heen, geïntrigeerd. Het is een communicatievorm van lang geleden, ver weg van onze beleving. Maar we proberen de wonderlijke beelden en woorden bij ons te houden, te vertalen en te verklaren.

Nog steeds er zijn mensen die niet kunnen leven met onrecht. Die lijden aan het leven zoals het nu is. Daarom lezen we uit Openbaring. Een troostboek voor 'als je het licht niet kan zien'. Het boek gaat over de onthulling van de zin van de geschiedenis. Die ligt in het ontvangen van Jezus. Immanuel: God-met-ons. Het doel van onze geschiedenis: God woont bij mensen. Een 'unio mystica' volgens goed gebruik: God en mens in de echt verbonden.

Geen troostrijker beeld in de wereld dan die van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde: een plek waar 'Er geen dood meer zal zijn, geen verdriet, geen geschreeuw en geen pijn.

Sommige noemen het Utopia. Dat betekent letterlijk 'geen plaats'. Maar toch! Ik heb een tuin gevonden. In een eindeloze stad. Een plek waar 'De Hof altijd Open is' en iedereen wordt ontvangen. Als je goed luistert hoor je de profeet Bij Bosshardt roepen: 'Kom mensen, kom hierheen. Hier is water, voor ieder die dorst heeft. Kom, ook al heb je geen geld.'

Want zo spreekt de Heer: wie dorst heeft, geef Ik te drinken uit de bron met water dat leven geeft. Om niet.'

Lieve mensen, het feest is al begonnen en de drank is vrij.

Lof zij u Christus tot in eeuwigheid!